

Gy hebt oock op my acht,
Wilt my altijt bystaen.

Den X L I. Psalm.

W El hem die recht oordeelt
van dat kruys groot Des armen
in den noot: Godt sal dien
liefflick vertroosten voorwaer, In

all' sijn lijden swaer; En hem la-
ten zijn wel fraey en gesont, Ja
bloeijen t'aller stont: Hy sal
hem na den wil der boosen
niet Verlaten in 't verdriet.

2 Al schijnt dat hy op 't bedd'
in 't kruys verstickt, Van
Godt wert hy verquickt; Hy sal
verkeeren alle sijn kranckheyt In
een gesondigheyt. In mijn lijden
sprack ick, Heer, tot u vry, Ont-
fermt u over my; Geneest mijn
ziel, ô Godt, ick heb misdaen, En
my grootlicks ontgaen.

3 Mijn vyanden wenschen my
plagen boos In haer her-
ren seer loos; Sy spreken: Sal hy

sterven nimmermeer, Ja
vergaen met oneer? My troostende
maeckten sy groot gerel, En
verberghden seer wel Haer listen:
maer gaende van my met
pracht, Sy hebben my veracht.

Pause.

4 Die my haten, houden over my
raet, En morren t'saem seer quaet.
Een yeder woude dat ick waer ver-
smacht, En gantsch tot niet ge-
bracht. Sy spreken: Hy leyt in sulck
eenen staet Om sijn groote mis-
daet: Hy is soo mat dat hy niet kan
opstaen, Noch dit lijden ontgaen.

5 Ja selfs mijn naeste vriend dien
ick oock weet, Die wist al mijn se-
creec, Mijn vriend die met my at
mijn broot seer goet, Heft tegen
my den voet. Maer hebt doch
med'lijden met my, ô Heer,
Die nu benauwt ben seer: Helpt
my, soo wert hen vergolden seer
koen 't Quaet datse my aendoen.

6 Maer